

Duâda havalecilik yapmayalım

İstanbul'dan Ergin Boz: “Namaz sonrasındaki duâda salâvatı takiben: “Rabbim Sen benim kalbimden geçen isteklerimi ve korktuklarımı biliyorsun. Arzularımı bana nasip eyle ve korktuklarımdan emin kıl” deyip tek tek saymasak olur mu? Zira bazen sayarken de o an için bazılarını atlamış olabiliyoruz.”

“Dile! İsteddiğin verilecektir”

Duâ kulluğun nişanıdır, kulluğun şanıdır. Kulluğun tezahürüdür, izharıdır. İnsan duâ edince kendini yaratan Hâlık'ıyla, kendini terbiye eden Rabbi'yle, kendine rahmet eden Erhamü'r-Rahimin ile etkin iletişim içine girer. O'nu fark ettiğini gösterir, O'na kendini fark ettirir. O'nu Hâlık bildiğini bildirir, O'na kendinin görülecek işleri olduğunu haber verir. O'nun rahmeti ile yaşadığını itiraf eder, O'nun rahmetine daha yakın olmak istediğini yalvaran kalbiyle, açılan eliyle, isteyen diliyle, akan gözyaşıyla ifade eder.

Zaten Rabbimiz bu özelliklerin öne çıkmasını dilediğinden, duâ halimizi, ısrarla istekte bulunduğumuz tavrımızı, o esnadaki ciddiyetimizi, ıstırarımızı, ıztırabımızı, yalvarışımızı çok sever. O sebeple buyurur ki: “Duânız olmazsa ne ehemmiyetiniz var?” 1

Peygamber Efendimiz (asm) de: “Kul üç defa, ‘Rabbim! Rabbim! Rabbim!’ derse Cenab-ı Allah: “Buyur kulum! Dile! İsteddiğin verilecektir.” der. 2

“Ver Allah'ım!” de!

Duâ mademki bizim derdimizi, ıztırabımızı, ihtiyacımızı, dileğimizi Cenab-ı Allah'a sunmamız ve O'ndan isteyeceğimiz her şeyi istememiz demektir. Öyleyse duâda “olursa olur” bir dil kullanılmaz. Allah'ın bildiğine itimat etmek başka bir şeydir. Kendi ihtiyacımızı ıstırar diliyle arz etmek ve istemek başka bir şeydir.

Peygamber Efendimiz (asm) buyurdu ki:

- “Duâ ederken: Allah’ım! Dilersen beni bağışla; dilersen bana merhamet et, demeyin. Dilediğinizi kesin bir dille isteyin. Çünkü Allah’ı zorlayan hiçbir kuvvet yoktur.” 3

- “Duâ ettiğiniz zaman kesin bir ifade ile dilekte bulunun. Allah’ım! Dilersen bana ver, demeyin. Çünkü Allah’ı zorlayan hiçbir güç yoktur.” 4

Çünkü “dilersen ver!” demekte gevşeklik vardır. İstiğna vardır. Vurdumduymazlık vardır. Hürmette kusur vardır. Vermesen de olur, rahatlığı vardır. Vermese de olacaksa, ne diye istiyorsun? O zaten dilerse verecektir. O’nu, senin istediğin şeyi vermeye zorlayan bir şey zaten yoktur.

O halde duâna sahip çık! “Ver Allah’ım!” de! Vermezsen helâk olurum dercesine yalvar! İsteklerini sırala! Senin için önemli olanı atlama! Unutursan, çaresiz değilsin; tekrar duâ ettiğinde onu da söyle! Duâ senin duândır. İsteklerini sen isteyeceksin. Havalecilik olmaz!

Üç Müessir Dil

Bediüzzaman Hazretleri duâda 3 müessir dilden haber veriyor. Bunlar:

1- İstidat dili: Allah’ın bize verdiği çeşitli istidatlar vardır. Hepsi de her ihtiyacımız için bize yeterli imkân sunar. Kabiliyetlerimizi keşfetmek ve bunları kullanmak duâmızın kabulü için önemli bir adımdır. Kabiliyetimizi tanıyıp kullanmazsak, duâmız eksik kalır.

2- Fitrî ihtiyaç dili: Gücümüzün yetmediği her ihtiyacımızı şiddetle istediğimiz dildir. Hava var; ama nefes alamıyorsak, Cenab-ı Allah’tan şiddetle şifa isteriz. Çünkü havayı alamazsak yaşayamayız.

3- İhtiyaç dili: Bu, şuur sahiplerinin duâ dilidir. İki kısımdır.

1- Eğer istediğimiz şey ıstırar derecesine gelmişse, olmazsa olmaz bir çaresizliğimiz varsa, hiç protokole ihtiyaç duymadan, ellerimizi açar, Rabbimiz’den doğrudan isteriz.

2- Biz insanların kullandığı duâ dilidir.

Bu da iki nevidir:

a) Fiilî duâ. İstediğimiz şey fiilimizle elde edebileceğimiz bir şeyse, bu dili kullanmak zaruret halini alır. Çift süren kişi rızkı topraktan değil, rahmetten istiyor. Rahmetin

kapısı bildiği toprağı sabanla alıyor.

b) Kavlı duâ: Ellerimizi açıp söz dilimizle ihtiyaçlarımızı sıralarız. Rabbim de dilediğini kabul eder. Kavlı duâ ne derece yukarıda arz ettiğimiz dillerden birine yaklaşırsa, -inşallah-kabule de yaklaşmış olur. 5

Dipnotlar:

1- Furkan Sûresi: 77.

2- Câmiü's-Sağîr, 1/226.

3- Buhârî, Daavât 21, Tevhîd 31; Müslim, Zikr 9. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Vitr 23; Tirmizî, Daavât 77.

4- Buhârî, Daavât 21; Müslim, Zikr 7.

5- Mektubat, s. 350, 351.